

Karampana

CIJENA
8
KRUNA

Izlazi iza svakog poraza

Rukopise dajemo za ratne izještaje

Godina 300

KOTOR, 3 veljače (21 januara) 1941

Broj 00

Refulada sa kotorskih kontrada

ŠJORE i ŠJORI,

Poručila sam vam još lanik da ću nastaviti i ove godine onu pustu diraduru kroz kotorske kanižele; ove godine mi onaj pusti batoč malo smeta jer se napola osušio, a kako i nebi, jadni bili, od velike skupoće je gladan, nema što da jede, pa je izgubio svu šuštanu...

Alora, freške sam arije ufatila od lanika. Prije nego sam pošla u rondu počela sam doma prevrtati neke fotografije i moja pisma, pa sam našla fotografiju jedne „šinjorine“. To je bilo baš kad sam putovala na jednom našem lijepom i bijelom vaporu za Kaštelnovi. Bio je divan ljetni dan, vapor pun furešte čeljadi. Uzela sam aparat i namjestila ga na noge da baš fotografam Trešorele. Taman u tom momentu kad sam htjela škljocnut izašla je ova iz kamare od makinište, tako da sam mjesto Trešorele ufatila nju. Malo potla nje izašao je i makiništa, zapitala sam ga koja je ona gospođica, ali on čim me vidio pobjegao je. Muku sam mučila da pogodim koja je. Kakva je a, kako su joj debele g....., a bječve ima sve do vrha..., a kad sam ja bila u „forcu“ nijesam od svega toga imala ništa, samo što sam bila — poštenija od ove...

Pošla sam vi prema dardinu i stigla unutra, taman kad je jedan „torpedo“ pogodio onu mladu „krstaricu“... Ona je izdržala — ali na veliko čudo — „torpedo“ se ingropao. „Krstarica“ je bila na velike muke, pa je zvala pomoć. Došla je kontrola „za nemiješanje“ pa su „krstaricu“ zajedno sa „torpedom“ doremućali u porat na degropavanje i tamo ga na sve jade izvadili a „krstaricu“ popravili da može nastaviti krstarenje... Kad sam ovo videla, ja sam iz ove „blokade“ finula preko Račete i Parila i arivala u prvu kaniželu. Tu sam aločala kotorskog škartoca de trči za neka-

kvom ženskom, ali mu nije uspjelo; jer je od velike preše pao u jedan mistio šporke -lisije, tako da su mu se one 40 dinara prosule a cigareti i buli skvasili. „Kuku meni“, kaže on. Pošo je plaćuci doma. U velike kroke sam došla na pjacu od mlijeka i svrnula u Ljubeznu na jednu travaricu. Tu su stari kotorani na šporku užancu igrali na karte trešete i svadali se radi one puste patine. Nije bilo ni je svada stala, jer se pojavio „felbecer“ od „Kardelije“ što je za ženskama, počeo je da diže moju trpezu u zubeve i prevrnuo mi travaricu. Iza toga sam krenula put Korde te sam samo provirila i videla Steva „in capoto di potesta“, kako priča sa Lisicom i žali se na šjatiku u nogama, nijesam ga htjela zadijevati pa sam krenula dalje. Na kantun od ulice videla sam Toma, žali mi se siromah da ide slabo sa ovom rumentinicom, a što je još gore da je izgubio hiljadu dinara, e pravo da vam kažem nijesam mogla vjerovati. Pošto sam bila ogladnjela krenula sam da kupim kobasice, ali sam čula bruku u butigu pa mi se nije dalo poč. Tako idući arivala sam na pjacu od rive, malo što se nijesam dešperala a kako i nebi. Jakov stavio u veltrine žveljarine jer nema zlata; Bata napunio ventrine sa zogatulama kao da oće da čini konkorenciju Dordju. Tako fisa-jući počelo je da daždi, a kako nijesam imala lumbrelu potrčala sam i sklonila se kod mog Roberta. Našla sam ga u konfužiju de traži ključeve od vetrine, a i nećudim mu se, uvijek mu je puna butiga čejadi, što ga nepuštaju na miru, kolap ih ufatio. Pošla sam u komerčiju da popijem kafu. Neki momak me je stalno pizdrio, promislila sam u sebe da se u mene staru nije inamurao. Prošla sam pored Vinka, nijesam ga htjela konfondit jer je lustravao medalje za festu. Došla sam do fabrike od kandela. I on mi

se žali da neide dobro, ali se tješi, dokazivajući mi: „La vedara che questo ista tulti gavaremo lavoro“ (videt ćete da ćemo ovo ljeto imati svi posla). Pošla sam od njega ća. Tako idući, arivala sam do lva te ga pozdravila ali me nije obadao jer je u velikoj premuri, napravljao a tuta forca čentilene, mora siromah da se indenja. Uputila sam se dalje, pa sam ti srela Krika, pitala sam ga „kako mu ide, „bene, bene si lavora si chiappa le flike“. Fala bogu da jedan kaže da mu dobro ide. U prolazu sam srela Vicka i on kuka mižeriju, opazija sam da ne nosi onu veliku kofu za špenzu pitala sam i rekao mi je da mu se zbužala od peza.

Prošla sam mimo Đorđa i videla ga na vrata i s njim proćakulala pa sam mu čestitala na unapredenje, a i zaslužio je siromah, bio šilok ili burra, on se uvijek obuče za feštu, mislim u sebi, to su pravi patrioti. Tomo kao obično: „de si mila, kako si mila“, mislim da nema trgovca koji ima ljepšu manijeru od njega. Žalio mi se siromah kako nesmije preko ure držat otvorenu butigu, pa da nije ni čudo da koja (mušterija) izade kroz magazin od butige. A nije ni Bepu lako, morao je na forcu da kreši rakiju, jer nije mogao naći duste bićerine. Đorđe uvijek z... ili č... ili aksa istuče ti on dornadu. Htjela sam se najaviti Tonu barbieru, ali nijesam bila sigurna da će biti sam u butigu, pa nebi ćela da mu smetam jer znam kako mu je, i ja sam bila mlada, pa sam svratila kod Mimina, kad unutra on se s nekim sramoti i dobacuje: „Pusti ti, polako, videt ćeš kasnije, nas ima četrdesetišest milijuna“ (kao zečeva, op. sl.). Potla sam razumijela da se kontrestaju od rata, dao ponio i njih i rat i kome je dobra donio.

Počelo se smrkavat a bila sam se umorila od diravanja, pa sam pošla put doma, ali taman nede u moju kontradu ćula sam nekakvi mukli glas de viče: „Marija-a, Marija, pušti me vanka, da podem na čašu vina“. Nijesam mogla znat koje to bio. Kad sam došla doma opet sam počela premećat moje fotografije pa sam vam našla i ovog austriskog žandara-cuksfirera, moju staru ljubav, onda velikog austrijanca, a sada opet velikog patriotu... Uh, izrekla sam se mlogo o njemu. Drugi put ću vam donijeti još koju fotografiju, pa da vidite kakvijeh devojaka ima. A sada, arivederći do druge moje dirade.

Vaša stara „KARAMPANA“

* * *

Neženjeni čujte čudo
 Udaje se Karampana
 Za svojega urednika
 Davno mu se dopala
 A! kuraži ne imaše
 Da zaprosi njenu ruku.
 Već tu skoro ove zime,
 Sjedijahu pri odžaku
 Ona plete, on je gleda.
 Dok će Čolan Duka reći
 Čuj me djeyo Karampano,
 Odavna te volim jako,
 Ime mi je tvoje slatko.
 Kroz tebe me pozna Boka.
 Pa da nebi neko drugi,
 Srce moje ja ti nudim.
 Zaplaka se Karampana,
 Od radosti suze lije,
 Pa mu ruke dade dvije.
 Svadbu, svatli uglaviše
 Kuma kume jera Jova
 A za druge lako ti je.

Stoliv

I
 Dva februara nijesu biti šala
 Kako kaže Kate Karampana
 Samo da me pusli mirovati
 Neće li me sada prepasati

II
 Sve mi prijeli da ćeme plakati
 Da ću se nje do smrti sjećati
 Da je bilo nekih pantomijna
 Smojim kumom zbog mojega sina

III
 Jer on voli biti olordista
 Drugi mladi biće motorista
 To su moji maļi muškardini
 Sposobni su zasve vrlo fini

IV
 Jesi li se dragica sudbi pomirio
 Što ti je bilo na srcu nijesi doživio
 Ražnjić što si ubrao prije godine dana
 Zeko ti je u brdu nemati mejdana

V
 Milan ti se ostrani od te vaše bande
 Sakuptese mladani svirajte mu gajde
 Svirajte mu sudbini, žalosna mu majka
 Nazdravte mu mnogaja iz praznih čaša

Kotor

I
 Nema cvijeta od garofulina
 na ovome svijetu.
 Ni mladića što Špireta
 u ovom stoljeću.

II
 Kad zapiva na radiu
 kod našega Marka.
 Da izletu od radosti
 iz gostione vanka.

III
 Jedna guska druga uska
 treća jarebica.
 Dvije krave i dva vola
 kud pamet moja

IV
 Pero svira u pjate
 inateže žice.
 A naš Vlado što je u program
 pod trpezu piše.

Muo

I
 Nema cukra niti masti
 A ni makarula,
 Nestalo je rezervista
 Što ću jedna druga

II
 Cuksviren mi ne donosi
 Nema puste ključe
 Da pod mantel svaku veće
 Nešto mi dovnuče

III
 Oteo ih oni stari
 Ćim je tamo došo
 Sada moram gladovati
 Što je bilo to je prošlo

Prćanj

Baš onamo napred od ferala
 Vidim često našega uljara
 Kako češe onu za košete
 Nek dolazi što je kome stalo
 Kad je samo meni dobro upalo
 Neka šika ja sam njemu draga
 Neka pumpa gumu sprijeda i straga

* * *
 Dobru feštu želim svima
 Koliko Vas u gradu ima
 To su Vam riječi bez kakve mane
 A i kako nebi kad su od Karampane

Novog ima ovdje svašta
 Poskupila mast i pašta
 Poskupila kafa i riža
 Svemu je kriva ova kriza

Trgovci Vam muku muče
 Da ovog što više naruče
 Da podmire mušterije
 I ako zarade nije

Brijač Vam se često žali
 Da mu posla ovdje fali
 A još gore što je došlo
 U rezervu sve je pošlo

Samo jedan braćo nije
 Premda on se baš ne krije
 Za trešete on se sprema
 Cio dan u dućan drema

Urari se baš ne žale
 Posla ima oni se fale
 Al daleko da Vam lažu
 Pukla šusta oni kažu

Postolaru kao vazda
 Lako nije biti gazda
 Jer na ovu krizu kletu
 Nemožeš ni pribit petu

Maranguni baš su sada
 Umorni od posla i rada
 Jer kad njima bura puya
 Na popravak idu škura

Gostione dobro rade
 Pare oni Vam zarade
 Jer od kad je bila zima
 Prodalo se više vina

Fotografima kao ikad
 Kriza njima nije nikad
 Svaku oni znadu pozu
 I naplatit dobru dozu

Krojači Vam baš od oka
 Znadu udesit oba boka
 Da Vam vestit dobro stoji
 Ali zatim pare broji

Pekarima je znajte sada
 Gore braćo nego ikada
 Ko da muče muku neku
 Što narodni hljebac peku

Prije . . .

. . . a sada veliki „patriota“

I
 Sve mi dobro prija
 Zna mi se na lice
 Još kad šešir skinem
 Ključ sa bradavice

II
 Nema više sreće
 Da se tuče žica
 Da se spasedaje
 Markov vrt do andrića

III
 Ostaro sam više
 Ko šareno jare
 Što će radit sade
 Moje dvije frajle

IV
 Svuda nos uturam
 Sve za puste pare
 Al mi više nema
 Izdale su me zadnje

V
 Mislio sam sada
 To mi je bila nada
 Da ću opet sjesti
 Gdje sam sjedo vazda

Mislila Marija, daje voli
 Andrija
 Saznao Andrija, da ne vredi
 Marija

— Teško bati kad mu seka tuče
 „žicu“.

— Teže seji kad je bratac bira za
 „kraljicu“.

Najnoviji šlager koji će se ovog
 ljeta svirati ispred kafane, a napisao
 sam ga u čast jednog propalog kuće-
 gazde, noseći naslov: „Ipak si mi bi-
 la mila i draga iako si bez grilja i
 skala“.

Dajem vam poštenu riječ pobjego
 bih u Afriku da ne gledam ove Zulu-
 kafere koji samo pričaju o tradiciji, a
 odavno nemaju ništa sa tradicijom. I
 da, slučajno, nemam duplu kotu, ne-
 bih dobio ni za piće.

Neka nam Bog poživi Tripa i Dok-
 tora pa će te vidjet da će biti za ni-
 šta med i kokoške.

BOGDAŠIĆ:

Da nije krsne slave
Bio bi crveni Hrvat
Brko

DOBROTA:

„Da nas Crna Gora ne vuče sebi
Mi bi davno polećeli“
Sotolobrela

LESO: *Radimir*

„Ja sam Hrvat, ja sam Hrvat!“

DUŠAN:

„Ja ti bogami nisam kriv“.
Daskal

RISAN:

Iz moje rodoljubne pjevanije:
„I uopće mi seljaci,
Ne trebamo ko građani
Da s' hranimo i odjevamo
Jer je njima namjenjeno
Pa recimo da imamo,
Svu opskrbu građanina
Opet u sven' izgledamo
Čudni, grdni i smiješni“.
Radojica Lazarević

LASTVA:

„Da mi neko nađe glavu na putu
nebi znao od čega je“.
Jozo

TIVAT:

„Nekome vlast a nekome prava
A nama je dosta i zastava,
Jer nam Šime usred svake klime
Znade naše zaštititi ime“
Šk. nata Niko

DOBROTA:

STOLIV:

Još će se neko naći u Kotoru, da
reče da ništa ne radim, a ja sam Vam
apotekar, sokol, u upravi Crvenog kr-
sta u Odboru za napad iz vazduha,
član pjevačkog društva „Jedinstvo“,
major Mornarice, u odboru za sveča-
nosti mornarice, za pokope, vatroga-
sac i t. d. Svagdje dospijem i svak je
zadovoljan s mojim radom.

Vinko

BRZOJAVI:

Brgu — Škaljari

Risan. — Broj pristaša u Risnu
otpada, ali zato dobar uspjeh u Kri-
vošijama. Prigodom veselice branja
lješnika prisutno je bilo oko dvije li-
ljade pristalica. Oduševljenje neopisi-
vo, pjevalo se, plesalo i klicalo majci...

Djurković Nikolaj

Benc — Kotor

Bileće. — Radi velikog leda i zi-
me ovamo nestalo krkanje. Pošalji:
3 litra rakije, 2 litra šljivovice, 4 litra
klekovače i jedno burence vina. Zapi-
ši sve na stari konat. Veno

Tripo Bankar — Kotor *Bjelić*

Split. — Čestitam Ti od srca i-
mendan. Bog Ti dao uspjeha u svemu.
Johanes

NIJE ISTINA

Nije istina da ja neću da ju do-
pratim uveče do kuće, tobože da se
ne vidim i ne izložim u njenom dru-
štvu, nego je to ona koja je navikla
da putuje svijetom sama, da se ne boji.
Mile

Nije istina da mi je dignuta ka-
napa iz radne sobe radi neke sumnje
nego pošto su šuste na istoj popusti-
le od uporabe, data je meštru da po-
jača iste. Vlaho

OGLAS

Dobavio sam novu domaćicu bjondi-
nu. Toliko je vrijedna da sam kroz
ovo malo vremena dobio 20 kila na
težini i neću biti više u stanju da je
vodim na motorbicikl već ću to pre-
pustiti Branku.

MARKO

DOBAR MLADIĆ

Imam Hubertus Tivar izdanje
Fiok šalpu koja ne podnosi pranje
Pod vodstvom profeta i mladića
Sve po redu izabranih fićfirića

KO HOĆE!

— Ko hoće zubove da lomi neka
se meni javi na Šuranj.

— Ko hoće da ruke izmasti neka
dođe igrati na moje karte. — Škaljari.

— Ko hoće da je vazda trijezan
od crvene vode neka se javi Čakulici.

— Ko nezna vješto iskočiti iz auta
neka se javi u Grbalj. — Vještak.

— Ko želi vidjeti velikog nezado-
voljnika neka se javi Djuru. — Bjelica.

— Ko želi vidjeti cilindar ^{7-10 (10, 10, 10)} nesuđe-
nog lord mera nek izađe rano na pjacu.

— Ipak sam dao prilog od D'
ra 30 — trideset slovom.

Major

— Nedajemo nikakve priloge ino-
vjerenicima.

Wolf

LOVAČKA

— Nepucaj Milo pobogu, nevidiš
da je magare.

— Milo opali, a magariac ga po-
zdravi i...i...i...a.

Djuro

Neki vagabundi su opazili da su
meštru od mužike iza tratamenta na
Lode padali iz rukava bičerini i pašte
kreme kad je na štrumenat pošo da
uhvati do-diezis.

Stare mezokane i cilindre proda-
jem uz najvišu cijenu. Specijalan po-
pust uživaju oni što gledaju kako
stoje pitari na prozoru i viseli de
koji lencuo.